

Editors: Joseph B. Gilder, Jeanette L. Gilder. Published monthly by the Critic Co., 287 Fourth Ave. New-York.

De eerste aflevering van dit nieuwe tijdschrift verscheen den 1^{en} Januari 1897. Nieuwer en moderner kan het niet. Ook wordt hier inderdaad gesproken van kunstenaars, die nog weinig bekend zijn in Engeland en Europa. In de eerste plaats van een Japanschen poëet, Yonehiro Noguchi, nu levend in Californië, zeer goed bekend met de beste Engelsche dichters en met Amerikaansche schrijvers. Onlangs heeft *The Chronicle* van San Francisco bewezen, dat deze Engelsch schrijvende Japansche dichter zijne beste regels steelt bij Poe. En dan voegt de criticus van *The Month* er bij: „*Whether he is a plagiarist or not. I hardly think that he is going to make a success of it as a poet. Here and there he has a line that is interesting, but it has n't much connection with the lines that precede or follow it, nor, so far as I can see, with anything else.*” Van dit jong Japansch genie wordt evenwel een zeer mooi portret aan den lezer getoond.

Terstond gaat de schrijver van het letterkundig overzicht onze aandacht vragen voor de schrijfster van *Jane Eyre*, Charlotte Brontë. En dit is nog wel eene auteur van 1850. Hij is van meening, dat deze geniale artiste bij hare verschijning geheel miskend werd door de critiek, omdat er in Engeland beweerd werd: „*That the book might be praised if it was the work of a man, but that it was odious as the work of a woman!*” Charlotte Brontë antwoordde zeer fier aan dezen dwaas, dat zij door de critiek niet als man of vrouw, maar alleen als auteur behoorde beoordeeld te worden. De critiek heeft geen recht zich te bemoeien met de vraag naar de sexe van de auteur, alleen met haar talent.

The Month geeft een zeer mooi portret van den overleden staatsman Challemeil-Lacour, en van den Noordpoolreiziger Fridtjof Nansen. Met een echt Amerikaansch *business*-idee heet het hier op de vraag, welke vrucht de reizen naar de Noordpool afwerpen — dat de Noordpool evenveel goudmijnen oplevert, als de goudlanden van Zuid-Afrika. En het besluit wordt aldus geformuleerd: „*Dr. Nansen will make considerably more than £ 100.000 out of his writings, lectures on the subject of his voyage, and discoveries.*”

En nu begint de Amerikaan op te tellen, dat Nansen van een Londensch uitgever voor zijn boek £ 40.000 kreeg, en van Brockhaus te Leipzig £ 25.000 voor eene Duitsche vertaling, en van een Noorweegsch uitgever te Christiania even zooveel. En daarom zegt *The Month* zal hij nog wel eens voor de tweede reis naar de Noordpool trekken.

Behalve deze verspreide letterkundige berichten gaf dit tijdschrift ook hoofd-artikels, zooals een van Locke Richardson over *Falstaff's Dying Words, a new Interpretation*. Ook dit is nu juist geen litteratuur van den dag — vooral omdat drie auteurs deze zelfde stof bespreken. Men vindt er nog kritieken over Sloane's *Life of Napoleon Bonaparte*, welk boek vooral uitmunt door prachtige illustraties, over Justin Mc Carthy's *Pope Leo XIII*, en eindelijk een zeer warme aanbeveling eener Engelsche vertaling van J. K. Huysmans' *En Route*.

Het vierde Amerikaansche tijdschrift heet: